

Prædiken til Mariæ bebudelses dag

Luk. 1, 26-38

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas: Da Elisabeth var i sjette måned, blev englen Gabriel sendt fra Gud til en by i Galilæa, der hedder Nazaret, til en jomfru, der var forlovet med en mand, som hed Josef og var af Davids hus. Jomfruens navn var Maria. Og englen kom ind til hende og hilste hende med ordene: »Herren er med dig, du benådede!« Hun blev forfærdet over de ord og spurgte sig selv, hvad denne hilsen skulle betyde. Da sagde englen til hende: »Frygt ikke, Maria! For du har fundet nåde for Gud. Se, du skal blive med barn og føde en søn, og du skal give ham navnet Jesus. Han skal blive stor og kaldes den Højestes søn, og Gud Herren skal give ham hans fader Davids trone; han skal være konge over Jakobs hus til evig tid, og der skal ikke være ende på hans rige.« Maria sagde til englen: »Hvordan skal det gå til? Jeg har jo aldrig været sammen med en mand.« Englen svarede hende: »Helligånden skal komme over dig, og den Højestes kraft skal overskygge dig. Derfor skal det barn, der bliver født, også kaldes helligt, Guds søn. Også din slægtning Elisabeth har undfanget en søn, nu i sin alderdom. Hun, om hvem man siger, at hun er ufrugtbar, er i sjette måned; thi intet er umuligt for Gud.« Da sagde Maria: »Se, jeg er Herrens tjenerinde. Lad det ske mig efter dit ord!« Så forlod englen hende.

På samme måde som John Lennon fra The Beatles i 1967 kunne proklamere, at Beatles var mere populære end Jesus, så kan vi i dag sige, at krimier er mere populære end kristendommen – man kan bare se på boghylderne eller lukke fjernsynet op, så vil krimierne vælte ud.

De er nemlig et spejlbillede på vores tids måde at forstå verden på: Der er et problem, hr. X er blevet myrdet, og der er en løsning, det er gartneren Y og hans kone, som har gjort det. Skønt, det giver os en indsprøjtning narko, så vi glemmer, at virkeligheden ikke består af problemer og løsninger, men af ansvar, arbejde og næstekærlighed, ondskab og egoisme. Vi afslutter derfor ethvert opkald fra Gud ligeså hurtigt, som havde vi en telefonsælger i røret: ”Desværre Gabriel, siger fru Jensen, jeg ser lige *Midsummer Murders* og tror, jeg ved, hvem morderen er. Ring venligst ikke en anden gang.”

Men Kristendommen handler om, hvordan man møder livet lige nu, når man bliver kaldt på, og når man tror, det er en gave fra Gud. Maria gør Guds vilje ved at modtage livet, som det mirakel det er. Hun ved jo lige

så godt som os, at en kvinde ikke kan blive gravid uden at have været sammen med en mand, under normale omstændigheder. Men da hun tror på Gud, ved hun, at normale omstændigheder og virkeligheden er to forskellige ting. Under normale omstændigheder kan humlebien ikke flyve – dvs. at vi med normale omstændigheder mener det, som vi med vores forstand kan regne os frem til, hvor vi er lige nu. Men i virkeligheden kan humlebien flyve...

Modsætningen viser meget godt et af de store problemer, som vores samfund præges af: Vi er hele tiden optaget af problemer og deres løsning. Sådan er vi kommet til at forveksle virkeligheden med noget, der består af problemer og deres løsning. Og da hverken ordet problem eller løsning optræder i Bibelen, så har man et sammenstød, som vi tydeligt fornemmer med teksten til Mariæ Bebudelsesdag. Opfatter man verden som et problem, f.eks. af filosofisk og videnskabelig karakter, vil man sige: Det er et interessant problem med Maria. Kan det være rigtigt, at hun får et barn uden at have kendt en mand? Sandsynligheden for det er lig nul, for fysisk set er det umuligt, så vor tids løsning på problemet må være, at evangelisten har fortalt en god historie, som han vidste ikke var rigtig.

I dag ser man selv døden som et problem, som man prøver at finde en løsning på. Man forsker, forlænger og prøver med medlidenhedsdrab og tusind andre løsninger, at klare problemet. Men når man gør døden til et problem, så gør man også livet til et pro-

blem, der skal løses, og man skaber derfor en masse eksperter, der kan løse problemerne. På den måde har vi fået vores gudsgivne liv splittet op i en endeløs række af enkeltproblemer og deres løsninger: Er man for tyk, er det et problem, der skal løses; er man for tynd, er det også et problem; er man hidsig, er det et problem; er man ryger, er det også et problem, selvom man ryger for at berolige sin hidsighed. Har man et barn, der ikke kan sidde stille, er det et problem, og har man et, der er for stille, er det også et problem, og for alle enkeltproblemer tilbyder vores velfærdssamfund eksperters løsninger, som dog hele tiden modsiger sig selv – så er kartofler gode, så er de dårlige, så er mælk farligt, så er det godt.

Når man derfor hører om kristendommen, så bliver den som alt andet et problem: Kan man tro på det, der skrives? Hvad er tro i det hele taget i dag? Er mirakler mulige?

Det der sker, er umærkeligt, at fokus flyttes fra Gud til mennesket. Evangeliet er et godt budskab fra Gud til os, om at vi kan leve frit i verden og skal elske Gud og næsten som os selv. Vi skal hverken frygte ondskab, lidelser eller døden, for Guds søn døde for os og opstod for os.

Men i problemløsningssamfundet bliver budskabet om frihed og kærlighed, ansvar og opofrelse lavet om. Nu er det ikke noget, som vi skal leve på og her ud fra se livet, men det bliver et løsningsforslag blandt mange andre på livets mange problemer, som måske nok kunne bruge lidt mere nuti-

dige løsninger end dem, som står i en gammel bog, hvor forfatterne endda tror på jomfrufødsel.

På den måde minder vore dages problemløsningssamfund om børnene, der sidder på legepladsen i Vollsmose og laver mudderkager i sandkassen, de går virkelig op i det, men da så en pædagog kommer og spørger, om de ikke vil med til stranden og lave sandslotte i solen, kigger de ikke engang op, men siger bare, at det gider de ikke, de har svært nok ved at få mudderkagerne i sandkassen til at lykkes, og i virkeligheden findes der ikke nogen strand – og hvis der gør, så hjælper det dem ikke med at få mudderkagerne til at lykkes.

På samme måde som pædagogen kommer ærkeenglen Gabriel til Maria og spørger, om hun vil med til stranden, og da hun tror, Gud har skabt livet og universet, og efter at have overbevidst sig om, at han er kommet til den rigtige adresse, da hun jo ikke har været sammen med nogen mand, så siger hun *ja* til turen, som hun er blevet opfordret til at tage på.

På samme måde er kristendommen et opkald eller et kald til os om at begive os ud på en vej, som verden ikke kender i erkendelse af, at livet er et mirakel og en gave, som vi skylder at sige tak for ved at følge kaldet. Og det gør Maria, hun ser sig som del af Guds historie med den forjættelse og glæde, det er at være udsprunget fra samme kilde som fædrene og bæres mod samme hvide strand af Gud. Maria er ikke, hvad man med

et moderne dansk ord kalder ”trouble shooter”, problemknuser. Hun lever med i livet, sin søns liv, fra begyndelsen til enden. Hun ser det ikke som noget problem, at han hænger på korset til sidst, men er nærværende og sørger, og hun ser det ikke som problemløsning, da han opstår fra de døde, men som evigt liv, glæde og håb. Hun ser, at Gud har opfyldt sine løfter, som han gav i Bibelen, ganske som da han lovede Noah et nyt land, og han fik det efter syndfloden, selvom virkeligheden overgår hendes forstand.

Livet er ikke et problem for hende, men et kald, sådan som det er det for enhver kristen. Livet er ikke tusind problemer, som søger deres løsning, men en uoverskuelig, mirakuløs gave, som man skal være til stede i sammen med sin næste og være åben for Guds tegn og mirakler, og hvor man kun bevæger sig fremad, når man gør det gode og sande og skønne og kun går vild, når man gør det onde, grimme og falske. Og endnu mere. For med Kristi komme kommer syndernes forladelse, som er det glædelige budskab midt i denne forvirrende, skønne verden: At selvom vi går vild, kan vi vende om, og Gud vil modtage os med samme glæde, som hyrden der fandt det ene får i ødemarke og glædede sig mere end over de 99, der ikke havde frelsebehov. Så på Mariæ Bebudelsesdag er evangeliet til os: Vær som Maria, reager som hende på Guds kald ind i sin historie: ”Se, jeg er Herrens tjenerinde, det ske mig efter din vilje.” Amen.

Torben Bramming
Ribe Domkirke

Salmer (Den Danske Salmebog):

108: Lovet være du Herre Krist

441: Alle min kilder skal være hos dig

71: Nu kom der bud fra englekor

72: Maria hun var en jomfru ren

667: Skulle jeg dog være bange

Redaktion

Sognepræst
Adam Garff
Gentofte Kirke
adg@km.dk

Sognepræst
Andreas Riis Damgaard
Præstevang Kirke
Hillerød
ard@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvig.dk
– hvor man også
kan tilmelde sig
elektronisk nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Farvergade 27
1463 København K
Telefon 4193 9000
vartov@vartov.dk